

A közigazgatás új rendje és az iparosság.

Irtá: Dobsa László dr. az Iposz igazgatója.

(Az iparjog és az iparosság
ügyeinek régi alapos ismer-
ője két cikk keretében is-
merteti az iparosság hely-
zetét és teendőjét a kö-
zigazgatás új rendjében.)

Az országos Törvénygyűlés 1929. június 29-én kihirdetett s a közigazgatás rendezéséről szóló 1929. évi XXX. t. c. a közigazgatásnak eddigi rendjét nem egy vonatkozásban és igen mélyrehatóan megváltoztatja.

Az önkormányzati testületek újjászervezéséről, a törvényhatóság és a községi igazgatásról szóló első része ennek a törvényeknek is érdeklő az iparosságot, sőt a törvényhatósági és községi választások révén ebbe az igazgatásba az iparosság közvetlenül is befolyást gyakorol; ez a rész azonban, amellyel a cikk keretében foglalkozni kívánok, a jogorvoslatokról, a hatósági fokozatok és eljárás szabályokról szóló második része a törvénynek. Az ebbe a részbe foglalt rendezéseket minden iparosnak ismernie kell, mert az iparos igen sokszor kerül abba a helyzetbe, hogy az alsóbbfokú hatóságok intézkedései ellen a felsőbb hatóságnál keresen orvoslást.

Az 1884. évi XVII. t. c., a mostani megelőző ipartörvény 166. §. iparügyekben három fokozatosan egymás fölé rendelt iparhatóságot állapított meg s ezek a fórumok a jelenlegi állapot szerint a következők: elsőfokban községekben a főszolgabíró, rendezett tanácsú városokban a tanács, törvényhatósági joggal felruházott városokban az elsőfokú közigazgatási hatóság, a székesfővárosban a kerületi előjár-

ság; másodfokban a főszolgabíró és a rendezett tanácsú városok határozataival szemben az alispán, törvényhatósági joggal felruházott városokban a városi tanács, a székesfővárosban a tanács; harmadfokban a kereskedelemügyi miniszter.

A régi törvény 181. §-ában kifejezetten kimondotta, hogy az első és másodfokú határozatok ellen, még a kihágási ügyekben is, a határozat kihirdetése után 15 nap alatt az elsőfokú iparhatóságnál szóval bejelenthető, vagy írásban benyújtható fellebbezésnek van helye, amely fellebbezés, ha a végrehajtást köztékintetből nem szükséges azonnal foganatosítani, halasztó hatállyal bír.

Az iparkihágási ügyekre nézve az 1901. évi XX. t. c., illetve a 65.000/1909 sz. belügyminiszeri körrendelet az iparkihágási ügyekben fokozatosan ítélező hatóságokat megváltoztatta: a harmas hatóság fokozat azonban itt is megmaradt és ma az a helyzet, hogy minden néven nevezendő ipari vonatkozású ügyben joga van a vélt, vagy tényleg sérelmet szenvedett félnek az illetékes másodfokú s ennek a véghatározata, vagy ítélete ellen a harmadfokú iparhatósághoz, a kereskedelemügyi miniszterhez fellebbezni. Ezt a rendeletet az 1922. évi XII. t. c.-be foglalt ipartörvénynovella sem bolygatta meg, mert az iparosságnak tényleg életbevágóan fontos érdekei fűződnek ahhoz, hogy az alsóbbfokú hatóságok intézkedéseivel szemben fellebbezettel, jogorvoslattal élhessen.

A gyakorlati életből merített számtalan példával igazolhatnók,

hányszor értette félre, vagy értelmezte rosszul az elsőfokú iparhatóság magát az alaptörvényt, hány esetben nem birt tudomással azokról az elvi jelentőségű döntésekről, amelyek az alaptörvény egyes rendelkezéseit magyarázták, hányszor okozott a jóhiszeműen, de felületlen hozott véghatározat, vagy rendőrbírói ítélet az iparosnak súlyos erkölcsi, sőt anyagi kárt is. Az elvi határozatoknak egész tömege nemcsak azt bizonyítja, hogy az alaptörvényben foglalt rendelkezések akár helyes értelmezés, akár a gyakorlati élet változásai következtében magyarázatra szorulnak, ha nem bizonyítja azt is, hogy az alsóbbfokú iparhatóságok döntésével szemben okvetlenül szükséges a korrektívum lehetősége.

Amikor a közigazgatás rendezéséről szóló 1929. évi XXX. t. c. még csak tervezetben volt meg s később, amikor ennek törvényhozási előkészítése és tárgyalása folyt, az Ipartestületek Országos Szövetsége felhívta a figyelmet arra a veszélyre, amely az ipar és iparosság jogos érdekeit szinte állandóan fenyegetni fogja, ha a törvényben tenyleg keresztül vitetik az a törekvés, hogy az elsőfokú iparhatóságok döntései ellen csak egyfokú fellebbezettel engedtessek meg; azok, akik az alsóbbfokú közigazgatás megnyilvánulásában járatosak, előre féltek azoktól a lehetőségektől, amelyek ily módon az iparos erkölcsi és anyagi hátrányára előállhatnak.

Sajnos, figyelemzetesünknek nem volt foganatja, mert az 1929. évi XXX. t. c. 57. § a közigazgatási ügyekben (s így mindenféle ipari ügyekben is) csak két hatóságot ismer: az elsőfokot és a másodfokot s ennek a törvénynek úgy 48-ik, valamint 49. §-a általában

csak az elsőfokú véghatározatok ellen engedi meg a fellebbezést.

Azt mondja az 1929. évi XXX. t. c. 46. §-a, hogy jogorvoslatnak minden közigazgatási határozat (intézkedés) ellen helye van; azt mondja a 47. §. hogy jogorvoslatlalt mindenki elhet, akinek jogát, vagy érdekét a közigazgatási határozat (intézkedés) érinti (tehát érdekelt) s közeledő ügyben érdekelt a közületnek minden tagja; azt mondja a 48. §. hogy fellebbezés terjeszthető elő bármely elsőfokú közigazgatási véghatározat ellen, kivéve, ha az a legelsőbbfokú hatóságtól ered, továbbá, ha valamely jogszabály a fellebbezést kizárja, vagy az elsőfokú határozat ellen közigazgatási bírósági panaszt enged.

A 49. §. azonban ezt az általános fellebbezési lehetőséget nemcsak korlátozza, de szinte kizárja, amennyiben e szakasz szerint „a másodfokú közigazgatási véghatározat ellen fellebbezésnek csak akkor van helye, ha azt ez, vagy valamely későbbi törvény kifejezetten megengedi.”

Vagyis a másodfokú határozat ellen csak akkor lehet fellebbezni, ha azt maga az 1929. évi XXX. t. c. (ez. . . a törvény) vagy valamely későbbi törvény engedi meg; miután pedig az 1929. évi XXX. t. c.-be foglalt „ez” a törvény sehol nem mondja, hogy iparügyekben a másodfokú véghatározat ellen további fellebbezettel van helye, egy ezt megengedő későbbi törvényre hivatkozás pedig rajtunk egyelőre nem segít a tény az, hogy attól az időponttól kezdve, amikor az 1929. évi XXX. t. c.-nek második része is életbelepet, (a törvény 99. §-a szerint a II. részben foglalt rendelkezéseket a belügyminiszter rendelettel

„A MUNKÁ TÁRCÁJA”

Két vén cseléd.

Irtá: Igmándy Géza.

— Mit csinál sz István? —

— Készülődök — válaszolt az öreg paradéskocsi. Nagyobb nyomatek kedvéért meg a pipát is kivette szájából és az istálló ablakába állította.

Imre leült a fal mellett, szomorodó, bicegő lábú lócára és maga faragta sárga szelencéjéről cigarettát pödörgetett.

— En már csak e mellett maradok. A méltóságos grófné nem állja a pipaszagot. Olyan akkurátus az orra, hogy fél nap múlva is megéri.

— Pedig valamikor nem volt olyan válogatós — vetette oda a paradéskocsi és az ezüstcsatos francia négyes szírat festgette olyan odadással, mintha attól függene a világ sora.

— Az már igaz — bólogott a hajdu. Valamikor...

Tarkójára lökte a kalapját, sóhajtott, nagyot fújt a cigarettá füstből. A lovak unottan ropogtatták a szénát. A major udvaráról be-be hallatszott a cselédgyerekek játékos kiabálása. Az itatókut vályuja alatt a tisztartók kacsái turkáltak a zavaros vízben. Az akácfa ágainak végén pattanásig feszültek a bibbók, pedig a kastély fenőfőinél árnyékában még ott fehérlett a kései hó.

A két öreg cseléd beletemetkezett a gondolataiba. Csak a fölös szó bugygyant ki a hajdu száján.

— Tavaszodik...

István csak fényesítette a hajtó szírat. Taian nem is hallotta az öreg cimora böbészédűségét, akin pedig igen meglátszott, hogy nyomja valami a felket, de nem tudja, hogyan szabaduljon meg tőle. Nagyot szitt a cigarettából, azután a füsttel fujta le a hamuját, fészkelődött. A pad béra lába nyirkosított alatta. Husztalan. István csak nem vetette rá a szemét, Imre már-már azon tépelődött, hogy hozzáillő komolysággal fejjel és felballag a kastélyba, amikor István váratlanul megszólalt.

— Még egy hét...

A hajdu kapott a szón, mint csuka a csáleteken. Eldobta a körmeire égett cigarettacsutakot.

— Az. Éppen mához egy hétre...

Megbulamzott a melle, már torkában volt a nehezen megindult áradat, amikor István befordult az ajtón és szénát vetett a lovak elé. Sorra cirogatta mind a négyet, ezután levette az ablakból a pipát, akkurátusan tömögötte és odatelep-dett a hajdu mellé. Most már egyedül fujta a füstöt és gyönyörködve nézte az ágafán ragyogó négyes gyp-ből.

Imre ismét nekifohászkodott.

— Mondád egy hét múlva...

— István bólogott. Imre közelebb húzódott hozzá. Lopva körülnézett.

— Te István, mondanék neked valamit.

— Hallgatom Imre — biztatta másik. A hajdu még mindig feszengett. Becsületes lelkében olyan nagy vihar dult, hogy más közönséges emberfiának az arcára is kiült volna nyoma, de rajta

alig látszott. Legfeljebb, ha a hangja lett bátorlalanabb.

— Talán már két hete is elmúlt, amikor déli asztalzedés közben megütötte a fülemet a méltóságos gróf ur szava. Azt mondta: Esküvé előtt itt lesz az autó...

Istvánnak megrándult a keze, de mivel Imre fürkésző tekintetét az arcan érezte, úgy tett, mintha a pipa tüzes kupa egyetle volna meg. A száját pedig úgy összehúszta, hogy megroppant a szar végén a csutóra.

Imre jöideig némán meredt hűséges kenyerespajtására, majd úgy megcsitt rajta a szíve, hogy vigasztalni kezdte.

— Az is lehetséges. Am István, hogy nem jól értem. Mert az ilju gróf ur franciául beszél a menyasszonyával. Mondom, lehetséges...

Ehahallgatott. Elszögyelte magát. Eddig a kastélyban úgy beszéltek előtte, mintha ott sem lett volna. Az öreg gróf mondotta is a járatanabb vendégeknél, hogy ne feszélyezték magukat, mert Imre olyan, mind a sir. A ven hajdu 40 esztendő alatt sohasem kotlyantotta el magát és most volt az első eset, hogy beúsz cseléd lőtre így eljárt a szája, dehat az a titok annyira nyomta a lelket, hogy ki kellett vetni belőle. Már is érezte, hogy megkönyebbült.

István szemére húzta a fekete darutalás kalapot. Székre szeme eleinte a csizmája orrán rendezett, majd odátévedt a kutagás végén szerelmeskedő galambokra. Imre új cigarettát sodort; ragyogott. Összeért a válluk.

Fejük felett gomolygott a kékes, szürke dohányfüst. Az égen megreped-

a felhő és bátorlalan napsugár cirogatta körül a két hallgató vén cselédet.

Imre törte meg a csendet.

— Autó...

Szemük még mindig a kutagáson pihent, de a lelkük már itt botorkált ebben a keserves világban, melynek annyira megváltozott az arcuata, hogy riadtan menekültek vissza abba a multba, amikor még kackiánan kunyorodott a bajuszk és a bakról mindig a legszebb lehnepre csapodott le a tekintetük. Akkor még a galambok is másképen csókoldoztak ott a kutagáson...

— Autó — ismételte István.

Imre rabólintott. Azután hallgata.

— Hogyan ülsz be te a zsinóros mentében, karddal az autóbá? Karddal, csakóval?...

A hajdu megrázkódott. Ijedten futaltta végig szemét zsinóros atúlián.

István észrevelte, hogy elevenére tapintott. Varjuszarny bajusza megrándult. Ravaszkan vagott a száva.

— Aztán kit sarkanyuol?...

Imre hajdu vállá felzaladt a füléig. Nagy időse teit, mire m-gszóialt.

— Azt tartom, fecsefkarkos kabátot huznak rám...

A kocsis valamely megvetés féle szálnommal nézte végig.

— Aztán hagyandó?...

A szerelmeskedő galambok tapsoló szánycsapatossággal repültek fel a kutagásról. Mind a ketten odafigyeltek. Ez alatt Imre is összedrengte gondolatait.

— Engem már csak ebben a gurnyában temetnek el. Est tudom. Hogyha

akkor lépteti életbe, ha a törvény alapján létesítendő új szervezetek megalakultak s ebben az esetben az új rendelkezéseket az akkor folyamatban levő közigazgatási ügyekben is alkalmazni kell ipar ügyekben csak kétfokú hatósági eljárás lesz és pedig a törvény 57. § a értelmében első fokon az a közigazgatási hatóság jár el, amelyet a hatályban álló jogszabályok első fokú hatóságként kijelölnek (tehát járássokban a főszolgabíró, megyei városokban a városi tanács, törvényha-

tósági jogú városokban az elsőfokú közigazgatási hatóság a székesfővárosban a kerületi előjáróság) másodfokban pedig, ha elsőfokú hatósággént a törvényhatóság első tisztviselőjénél alsóbb önkormányzati hatóság járt el, közérdeklő ügyekben a kisgyűlés, egyesek magánügyeiben a törvényhatóság első tisztviselője, ha elsőfokú hatósággént a törvényhatóság első tisztviselője, vagy vele egyenrangú, vagy magasabb hatóság járt el, a miniszter jogosult intézkedni.

Főváros és vidék.

Ista: Pesthy Pál nyug. igazságügyminiszter.

Az utóbbi évek aktuális problémája volt a földreform, mely átalakította az agrárország birtokmegoszlását és bizonyos mértékig, megváltoztatta annak termelési rendjét. Békében, a kisbirtokok az ország területének 45,8 százalékát, a közep és nagybirtokok 54,2 százalékát tették ki. Már az 1925. évben az ország 50,2 százaléka van kisbirtokok és csak 49,8 százaléka közép- és nagybirtokokosok kezén. Változott, tehát, ez a számarány a kisbirtokok javára, de mivel megváltozott az ország területe is Trianon óta, nem lehet egész pontos számítását végezni. Tény az, hogy mintegy 830.000 kat. holdat juttattak a földreform során kisbirtokoknak, ami a mai országterület 5 százalékát teszi ki. Ez a juttatás megoszlott a házhelyek és mezőgazdasági ingatlanok között. Ezenfelül a kisbirtokokosok szaporításához járultak a szabadkezi eladások, parcellázások, amelyeknek száma az utóbbi években szintén nem jelentősen nőtt.

Nemcsak szociális és politikai szempontból kell e jelentős kérdést t-kinteni, hanem gazdaságiból is. Az ország jövő képének kialakításánál feltétlenül számolni kell ezzel a változott helyzettel. A nagyközönség, elsősorban, a földreformot hibáztat, az intenzív termelés csökkenését látta a földreformban, de igen sokszor, nem gondolt annak további következményeire. Különösen nem érdekelte az a probléma a főváros lakosságát, legfeljebb akkor, ha a Budapest környéki házhelyjuttatásokról, kertváros létesítéséről és hasonló kérdésekről volt szó. Agrár állam fővárosa azonban nem tévesztheti szem elől a vidéki agrár lakosság érdekeit sem, ennek bajai és törzsvései elől nem zárkozhatik el.

Az agráralkosság, az erősödés és teherviselő képesség megőrzése érdekében fog, nem csak részt kérni az országos és helyi politikában, de ugyan-

ebben az arányban lesz az államnak biztosítani a támasza, az iparnak és kereskedelemnek fogyasztója, a főváros és városok áruházainak, mindinkább értékesítője. Minél nagyobb mértékben növeljük a vásárlóképes fogyasztóköntség számát, annál biztosabb támaszt, nagyobb segítséget nyújtunk vergődő iparunk és kereskedelmünk számára. Az utóbbi évek eseményei, úgy is azt igazolták, hogy a megváltozott földtulajdonviszonyok és a belföldi tökéletesedés lehetetlenné tették a városi fogyasztóköntségnek a városi élethez, hogy az utóbbi évek intenzív mezőgazdaságának terményeit felvehesse, avagy kereskedelmünk és iparunk cikkei, haladó igényeinek megfelelően, magának megszerezhesse. A külföldi kölcsönök kamataival a külföldnek adozunk, a vásárló erő csökkenése pedig, végeredményben, a munkanélküliség állandó, fokozatos növekedését, gazdasági erőink mindinkább való gyengülését okozza.

Az utóbbi évek két irányban vittek előre a földreformmal kapcsolatos kérdéseket. Egyik, a földreform pénzügyi lebonyolítása, másik a most aktuálisan való gazdasági. Az első útján a megváltozott szénvedők lesznek kárpótolva, ami az ország gazdaságára számára, a svédkölcson révén, mintegy 120 millió pengő friss pénz gyors behozatalát jelenti, egyúttal az új kisbirtokok osztály részére biztosított hosszú lejáratú törlesztés a nyugodt, békés termelés előmozdítását, a termelés stabilizálását célozza. A másik kérdés, a svéd kölcsönből lennmaradó és más egyéb rendelkezésre álló összegeknek gazdasági céljaira való felhasználása, ez pedig a mezőgazdasági osztály megcsökkenő termelés és vásárló erejét volna hivatva regenerálni, valamint a földet, mint egyik

legértékesebb termelési tényezőnként, értékében megőrtani.

A földreform sokat vitatott, szűrként látszó problémája, a mezőgazdasági termelés megcsökkenése így válik a kereskedelem és ipar, főként pedig, a főváros és az országban levő lakosságának, munkáinak és munkanélküli egyaránt érdeklő problémájává. Meggyőződésem, hogy ma ez egyik legfontosabb mezőgazdasági kérdésünk. Annál kevésbé lehet ma, amidőn a trianoni feldarabolás által kivétel nélkül, az ország minden polgára érzi. Ma, amidőn gazdasági bajaink megsokszorozódnak, amidőn nem áll rendelkezésünkre a volt monarchia fogyasztó területe, de régi országterületünknek is csak 1/3-a maradt meg, lezáróttá válnak a határokkal, egyedül lehetőségünk az, hogy mindenki társadalmi osztály mértékkel és szeretettel, valamint apró szempontok kikapcsolásával karolja fel a másik ügyét, különösen pedig ezt az ügyet, amely a bajok alapokain hivatott segíteni.

A belföldi tökéletesedés f. jelszete, a vásárló és fogyasztó erő emelése, a termelés és fogyasztás egyensúlyba hozatala lehet az a nagyvonalú feladat, amit ma minden tényezőnek, vidéknek és városnak összefogva, vállaltat munkájában szem előtt kell tartania.

A földreform után, most, legelső kormányfeladat, hogy a gazdasági élet kérdése a megvalósulás stádiumába kerüljön és a kormány bölcsesége meg fogja találni azt a módot, amely mellett a gazdasági élet szétesése jól felfogott országos érdekeink megfelelően fog történni.

Fiúk szeretlek titeket.

Ista: Kopácsy Lajos.

A cserkész-ifjúság vig gárdája közül főben hely foglalnak a nagy asztal körül. Asztalon poharak és a poharakban Magyar tóken termelt tűzes, piros bor van. Megindult a beszéd, szó jön egyről-másról. A sikert aratott szép előadásról... Odaíró figyelve jölessem nézem, Amint a hangulatban pár perc el se röpösen Sőt vagyok már én is a kedélyes körben. Felcsendül a nóta vigan, busan, újra — Jól lendvi bácsi rá-ráit a buza... S amint a két vör szalad a hurokon, Nézem az arcokat a magamban süttögom: Magyar a lelketek, magyar a szívetek! — „Fiúk, szeretlek titeket!”

Peregnek a percek, már órák is mulnak, A börtöl az arcok tüzesbbre gyúlnak. Szomorú s vig nóták egymást váltogatják, Tetőfokra hagott szók, tréfa, vidámság... Így van ez jól, Fiúk, hisz ifjú koromban „Deákne vászna”-nak különben se voltam!

S míg köztetek vagyok, úgy érzem magam, [gamban, Rövid pár órára megfiatalodtam. Ujra az a bohó, vídám gyerek lettem, — (Hej pedig negyven év elszaladt felettem!) Viszasszál előmbre sok szép ifjú-emlék, Amiket átéltem még egyszer szeretnék S mintha pajtásaim lennétek, Gyerekek... Fiúk, szeretlek titeket!

D: az idő siet, közelg a záróra
S felcsendül még egyszer a jó magyar nóta,
Asztán elbucsuozunk a viszontlátásra,
Ha az Isten éllet, farsang utóhára.

En pedig eljöttem vissza szűk hazámba,
A határnak csufozt szép lóly partjára,
Elhoztam magammal a jó kedélyt,
Magyaros érzéstől duzzadó lélketek —
S itt az lóly partján átkozogom tulra,
Hogy: „Ez a mi földünk” s miénk lesz [még újra!...

Csak ti tartotok ki, cserkészek-leventék!
S miénk a győzelem, pusztul az ellenség!...
Akkor majd hivatok, én megyek veletek...
Mert — Fiúk — nagyon szeretlek titeket!

Hírek és különféle

A Szt. Erzsébet Róm. Kath. Nőegylet és Leánykongregáció tea estélye. F. hó 18. án, szombaton este 8 órai kezdettel tartja az évben első teaestélyét a Szt. Erzsébet r. k. Nőegylet és Leánykongregáció. A lelkes háziasszonyok és a rendezősek mindent elővették, hogy a vendégek a lehető legjobbban érezzék magukat. Mint értesülünk az izletes szendvicsek és édességek mellett kedves műsorokkal várják a szárazkőzni kívánó vendégeket.

Acélgáryi Kaszinói est. Nagy érdeklődés mellett folyik a február 8-iki acélgáryi kaszinói est rendezése. Hír szerinti részt vesz azón dr. Sztranyaszky Sándor államtitkár, képviselőnk is csatláival, valamint vármegyénk és városunk jóformán minden neves családja. A hatalmas arányú előkészületekkel előreláthatólag nagy látogatottság lesz a következő estére. A siker máris biztosítva látszik.

Sportklub az acélgáryban. A Saigotarijani Sport Egyesület (SSE) február 1-én táncos egybekötött műsoros estélyt rendez az acélgáryi Óvasó összes helyiségeiben. A nagyszabásúan ígérkező „sportklub” az acélgáryi műkedvelők színe-java fog szerepelni. A vezetősek egyikeként lejárásodt nem kivétel munkakodók e kimagaslóan ígérkező farsangi mulatság sikerének érdekében és előre is megajánlhatjuk, hogy ez a mulatság lesz egyike a farsang legjobban sikerült mulatságainak. Részletes műsorszámot jövő heti számunkban adunk.

a méltóságos gróf kisasszony mást akarna, még mindig bízom az öreg méltóságos urekban.

István talán megbánta, hogy az előbb olyan keményen beszélt, mert most bizalmasabba fordította a szót.

— Te Imre? — Emlekezel-e még, hogyan hozták el az öreg méltóságos asszonyt a kishódosi kastélyból?

A hajdu megkönyömbüllött-sóhajlott.

— Emlekezem István. Akkor is ilyen lágyasodó idő volt. Az új kek hintóba, tudod, most a tisztartó urek, akkor fogtak be először. Azt is tudom, hogy negy világos pjeid volt. Akarsz k. latosok. Csúfokig vagták a sárt, mégis repültünk. Tele voltunk fehér rozsvaló. Meg a kardom szíjára is kötött a kishódosi szobalány. Tudod, az a pirosarcu, bogarszemű, aki —

— Hiába legyekedtlé Pajtás — mosolygott István — a kerteszt költötte be a fejét.

— Az. De én sem panaszkodhatom az én asszonyomra.

— Igazságod van. Jóravaló fehér-nép. Az.

Elgondolkodtak.

Imre új cigarettát sodort, de a parázsló gyujtó még nem hamvadt el a kezében, amikor eléjük toppant a tisztartó. Tiszteletgudón felálltak.

— A hintószinben helyet kell csinálni. Még ma este meghozzák az autót, mely ott fog állni.

— Igazán, megértettem — dörmögte István, akinek kilutott a vér a fejből.

A tisztartó már régen állott a

kastély parkjának fái között, amikor a két vén cseled szinte lerokkadt a padra.

A szürkes egy lakaró is összehúzódt a hűvös szélről csapott at a major istállói és hazai között.

— Jól hallottam — mormogta Imre inkább a maga megnyugtatására, mint István vigasztalására. Azután megindult a nyelve. — Mit csinálnak itt az autót? Hat kilométer a kövs út. Munkoraban a meggygyűlésen is megakadtak az autók. A sarhananyok turta s art. István kislutd pipáját szotyoglatta.

— A lúzesi urasság autóját bivalyyal húzattak haza.

— Szeretném látni azt a masinát — kapta fel a fejét István — amilyik a kastélytól a timpomig lepest tud tartani az én negyemmel. — Mosli

A hajdu rábólintott.

— No majd megjutnak!

— Valahogyan csak lesz pajtás — vélekedett Imre és megindult a kastély felé.

Meg napszálla előtt berobogott a nagy fekete auto és megállt a hintószin előtt. Csodájára összelutott a major apraj-nagyja.

— Ilyen átkozott rossz utat még nem láttam — csóválta a fejét a solfor. — A fiau alatt csaknem bentmaradtam a sárban.

István megmutatta, hol lesz az autó helye s azután, mintha semmi sem történt volna, vezette a dolgát a lovak körül. Csak a leike haborgott örökösen. Delben-este alig tudta hazacsinálni a felesége, meg a leánya, de otthon sem nyult az ételhez. Szavát napokig sem hallották.

Hanem úgy estefelé, amikor egyedül maradt az istállóban, sorra babusgatta, cigorogta az okos jószágokat.

— Ebek harmincadjára kerülünk valamennyien — süttögt az aprólúti ostorhegyesnek. — Vege a szép napoknak. Itt a masina. Auton paradex ez utyan a gazdam, mi meg megérjük, hogy kimegyünk szántani, vagy vizet hordani a szántógép után. Ott is, itt is masina... Lepke, te huzod majd a zörgő legakocsit... Feltörli szügyed a durva ham... Lepke...

Nagy István paradéskocsis szeméből kicsordult a könny, végig gördült barna arcán és elvezelt bozontos, deres bajuszában.

— Lepke...

Felkezzel átölelte karcsu nyakát és az okos állat megerizte nagy-nagy barátát, mert ideges, puha szájat odadoroztolt ahhoz a másik becsületes kerges kezhez, amely ott remegett a süveglen.

Csigalassusággal ballagott az idő. Ötödik napja szakadt állandóan a tavasz. A solfor, aki igen jóvaló embernek látszott, egyre panaszkodott, hogy meg rosszabb lesz az út.

Csufol járok az autóval — mondogatta Istvánnak, aki csak úgy betette erzett valami csiklandozót, de kilelő a világrt sem árulta volna el.

Gyönyörű tavassz reggel köszöntött be az esküvő napjára. Elsőnek a vőlegény — gróf érkezett gyalog, nyakig sarosan. Az autója elakadt, a szőlők álltak. Délre összeverődött vagy huzh hatalmas bérkocsi. Meg a gyerekek is segitettek a solforoknak sarat kaparni, mosóvizet hordani.

A kastélytorony kis harangját még nem kondítottak meg ünnepre, amikor Imre hajdu az udvar töcsait óvatlan kerülve odaállt a hintószinhez.

— Anjúnak ez az autók — mondta a fáradt solforoknak. Leit is nemokora olyan berreges, puogás és lust a majorban, hogy a gyalogok minden leleplelték és a autya szuokve cibáltak.

A kerteszek is ugyancsak kitétek magukat. Jutott vng meg a kúntörre is.

A nép bamszkodó sokasága elrepte a kastély környékét. Senki sem vette észre, amikor István kitarta a szin ajtaját és kibútt a hintó. Csodálatos kepen az is lete volt virággal... Kiveztte a ragyogóan lizta lovakat és belogott. Feigügrt a bakra és odahát az utolsó — az új auto möge. Lepke ugyan igen idegeskedett, haragult is, mert a becsületes az orrába csapodott, de moccani sem mert, mert az öreg paradéskocsis vasmarokká lotga a gyepőt.

Imre hajdu sorra felségtette a nánépet az autókra, melyek berregve karnyarodtak ki az útra.

István kiegyenesedett a bakon, amint a hosszú kocsiok megállásukat látta s a szeme körül huncutias mosolygas jatszadózott a szarkakabak között. Utóljára jelent meg a terrazon a gyönyörűseges menyasszony, a nasznagy és az öreg grófok. A grófkisasszony felhibbent a puha, mely auto-ücsbe. A nasznagy melte. Imre azt hitte, hogy most az öreg méltóságos asszony következik, de csúszott. Az öreg par úgy megállt a terrasz előtt lepadóban. Mintha gyökerevert volna a lábuk. A gróf elrekezőnyúlva köhintett, a méltóságos grófné

A nemzeti munkavédelem átstrukturizálásának utórezgése.

Az intézmény hivatalos szerveinek összevonása május hó végével befejezett nyert.

Ezzel az átszervezéssel „A Munka” egyik mult évi számában részletesen foglalkoztunk és ismertettük azt az irányt, amelyet — alkalmazkodva a változott viszonyokhoz — követnünk kell, hogy a követelményeknek úgy mint eddig, továbbra is megfelelhessünk.

Megállapíthatjuk, hogy intézményünket nehéz feladat elé állította ez a — a magasabb szempont diktálta — összevonás. Az új hivatalok területei annyira megnövekedtek, hogy lelkiismeretes megfontolás tárgyát képezi azoknak a módosításoknak megvalósítása, melyekkel a jelenlegi költségvetés keretén belül, az eddig fennállott szerves kapcsolat n. m. v. hivatal és tagjai között a hivatalok megnagyobbodott területén is csor; bátnalul fenntartható lesz.

Már az átszervezésnek első híre — mint utolsó számunkban jeleztük — aggodást váltott ki a polgári társadalomban, főként természetesen tagjain körében. Az első impresszió mind-nútt az volt, hogy a hivatalok összevonása „leépítés”. Siettünk is az aggodalmaskodók megnyugtatólása. Az igazolást ellentőzőt meggyőztük, hogy a hivatalok elbocsátásait alkalmazzuk, akik mindenképpen segédkeztek, nemkülönben az új hivatalok személyzetének, az átszervezési hamaronas tölésük. A megváltozott, vagyis kibővített keretek közt megindult a munka. Immár majdnem félszázados tapasztalat van mögöttünk és szakva formálódva hozzáuk érkezik. Nem új hivatalaink személyzetétől erod. Azok csendesen, de elkölték akarattal szorgoskodnak.

A polgári társadalom, a nemzeti munkavédelem tagjai, szólnak meg.

Most látnak csak mily erős gyökereket, mennyire nélkülözhetetlen és a társadalom szívéhez kötött a nemzeti munkavédelem a közelében. Sorra megnyilatkoznak azok a városok, ahol megszűnt a nmv-hivatal vagy kirendelték.

Bihar vármegye, Komárom és Esztergom közigazgatásilag egyesített vármegyék, Nyagyanizsa, Újpest, Rákospalota, Pestszentlőki és Budapest székesfőváros III. kerülete (Budapest) polgársága spontán elhatározásból: „alapos megfontolás után, jól felfogott n-mzeti érdekből” kéri a példásan megszervezett nemzeti munkavédelem, tagjainak kedvelt és teljes biztonságérzetet nyújtó intézményes, hivatalos szervének újra felállítását.

További indokok: A hivatal vagy kirendeltség megszűnése folytán felülvizsgálta az aggodalom az intézménynek jövő prosperálása felé; „a bizonytalanság nyomástétel hat a polgárságra”.

Súlyos szavak ezek! Egyben pedig hű képet adják a nemzeti munkavédelem munkájának.

Jóleső örömmel regisztráljuk ezeket.

pedig könnyező szeméhez emelte parányi selyemkeszkenőjét.

Imre hajdu úgy kiegyenesedett előtűk, mint a gyertyaszál és felszémével lopva odavágott István felé.

— Parancsoljon — szólalt meg a náaszgy, de az öreg grófné csak ráta a fejét.

— En négyesen mentem az esküvőmre, a leányomra is úgy akarok — mondotta csendesen.

Az autót nagyot mordult és megindult.

Istvánnak az arcába futott a vér. Odaállt a lépés elé.

Az öreg méltóságs aszonnyból foltott zoknyával buggyant ki a régi emléke.

— Emlékszik még István?

— Igenis, méltóságos grófné. Emlékszem. Epen ma harminc esztendő volt.

A vén hajdu is olyan fűrgenugrott fel az öreg kenyeres pajtása mellé a bakra, mintha csak most legyekszéd volna a kishódosi bogárszemű szobalány szoknyája mellett.

És amikor a fa alatt elérték a sárral kűzködő autót, az öreg parádás kocsis kieresztette a virágos négyesorot végé a markából. Kigyóva csippte meg a szíj Lepke fülét és a hintó diszalmán elsurant a bosszankodó sofförök mellett.

a megnyilvánulásokat. A való élet szólt meg bennük. A nemzeti munkavédelem realis életsükséglet. Munkánk mindenestre megnehezült. A szervezet akcióképessége azonban nem kisebbedett.

Hasonló átszervezésen több más intézmény is átesett az utóbbi évek során, anélkül, hogy attól a céltól, amely irányt szab munkájának, el távolodott volna.

A nemzeti munkavédelem Vezetősége kötelességéhez híven és éberen örkődik s meg fog felelni a mostani kereteken belül is mindannak, amit a polgárság biztonsága a közérdek megkiván. Meg fog tenni mindent, hogy a hazafias társadalmat továbbra is képessé tegye az önévédelemre.

Már is jelezzük, hogy a nemzeti munkavédelem vezetősége, amint csak az átszervezés minden mellékhatásában befejeződött, a jelenlegi helyzet végvényesen kialakult és kellő tapasztalat áll rendelkezésre, keresni fogja a megoldást, hogy egyrészt a polgári társadalom kívánságának, másrészt az intézmény fejlődésének és akcióképességének, nemkülönben a helyi viszonyoknak megfelelő megoldást találjon, azonban csakis a jelenlegi költségvetési k-reten belül, oly módon, hogy az új hivatalok mostani személyzetéből, leltárszervezetek nélkül egyet-egyet elhelyez a kérdéses városokban, aki aztán állandó összekötő szerepne illetékes n. m. v. hivatala és az illető város n. m. v. szervezetbe tömörült polgársága, illetőleg a hatóság között.

Mi a magunk részéről viszont megajukjuk a Munkavédelem utolsó számában közrebocsátott felhívásunkat tagjainkhoz, különösen pedig n. m. v. körzet és al-közetvezetőinkhez, legyenek továbbra is, öntevékeny, tettekre szorgos tagjai intézményünknek. Ezek az átmeneti nehézségek el n-lankassák eddig tanúsított érdködését és kiváló munkájukat, hiszen csakis saját maguk érdeket szolgálják a polgárságnak ezen legsajátosabb, határozott célkitűzésű és — bátrán mondhatjuk — általános közkezdveltségnek örvendő szervezetében.

A jövő fejlődés kilátásai? — kérdezik sokan tőlünk.

Ugy veljük, hogy mindenképp megnyugtathatunk annak megemléstével, hogy az idei költségvetési tárgyalása alkalmával a belügyi tárca nemzeti munkavédelmi vételénél több országgyűlési képviselő felszólt az intézmény érdekében és hangsúlyozta annak fontosságát és a polgárság megvédezésének szükségességét, nemkülönben jövő fejlődésének lehetővé tételét.

A legsúlyosabb argumentum azonban legfőbb unok dr. Scitovszky Béla belügyminiszter szavai: Ötven százalékkal lecsökkentem a munkavédelem költségét. Ennél az intézménnyel a keretet fenntartom, de új beosztást létesítek, amire feltétlenül szükség van és ezt a keretet a jövőben is feltétlenül fenn kívánom tartani.

A Manzsz ismeretterjesztő előadásai. A Manzsz megfelelő keretek között szervezték a karácsonyi ünnepekre való tekintettel megszakított előadásorozatát f. hó 21-én kedden délután 3 órai kezdettel a városháza tanácstermében folytatja. Előadást tart: Semetkay Józsefné realgimn. tanár „A nő hitvátsa történeti megvilágításban.” Tarnay Kálmán mérnök pedig „A folyton éző kályhák előnye és helyes kezelése” címmel tart szemléltető előadást. Sándor Aranka gimn. tanuló szaval. A Manzsz eddig is repesztabilis érdeklődést tanúsított tagjai és más érdeklődőket továbbra is minél nagyobb számmal szeretettel várja az Elsőeké.

Jól jövedelmező ház ütlethelyiségekkel 30 évi adómentességgel eladó Tisch Gyulánál.

Salgótarjáni pincé árak 1930. január 17-én. Tojás darabja 14 fill. Vaj kg-ja 5—6 P. Téli liter 36—40 fill. Tejfél liter 160 P. Zsir kg-ja 280—3 P. Szalonna kg-ja 240 P. 1 hízott liba 12—16 P. 1 pár csirke 320—350 P. Szarab bab literje 50—60 fill.

Meghívó. A Salgótarjáni Vívó Egyesület folyó évi jan. hó 20-án város-háza tanácstermében este fél 7 órakor rendez közgyűlést, melyre az egyesület m. t. tagjait a vezetőség meghívja.

Emlékszik-e a tavalyi télre?

A tavalyi télnek számos meghűlésére, fájós derékre, fagyott lábakra? Az idén mindezen sok bajt elkerülheti; a vastag, meleg posztolható, duplaerős gumitalppal és háromszoros gumiszigeteléssel készült

cipő reggeltől estig melegen tartja lábát és a legnagyobb hóban vagy sárban sem engedi át a nedvességet; tökéletes biztonsággal vízhatlan.

Főelárusító: Palma Kaucsuk R. T. Budapest.

A Stefánia Szövetség 84. sz. bányatelepi intézetének karácsonyi akciója dr. Soltesz József főorvos vezetésével december 22-én délelőtti folyt le a bányászati orvosi rendelő helyiségeiben. A nagy tömegben megjelent szegényesereg részére a kiosztást özv. Zemplényi Lászlóné, dr. Kovács Józsefné, Moticska Nándorné és Niederland Gyuláné végezték a női szívnél szokásos és részéről oly sokszor tapasztalt melegével. A segélyakció mecenéza Róth Flórián bányászati főtanácsos volt, aki atyai gondosságával az általános karácsonyi segélyakcióba bevonta a Stefánia Szövetségnek társulati fiók intézetét is részesítette a 131. bányász védencet értékes ajándékokban. Minden védenc szövítt árut, cukrot és szappant kapott ajándékba. Az ünnepségen résztvett Szobli Lajos bányászati rendelő, a társáda vezetője, aki a szociális, jótékonyági és egyéb humanitárius ügyeket megértéssel és nagy jóakarattal szokta támogatni. Megjelentek még: Dankó Antal h. igazgató, Krafft Aladár bányatitkár és a Stefánia Szövetség képviselőiben Horváth László társ-lnök és Reguly Lajos titkár. Részünkről is személyes-n üdvözlőjük a bányászok Stefánia karácsonyát és köszönjük a lelkes és buzgó hölgyeket és urakat.

A polgármester-választás, ill. tisztújással kapcsolatban a város polgársága társasabedést akart rendezni a polgármester tiszteletére, akinek kérésére azonban elmaradt az ünnepi ebéd és ennek díját a jelentkezők csaknem teljes számban befizették a jótékony célra. Ilyen címen 264 P. folyt be, mely összeget a polgármester több súlyos anyagi helyzetben, vagy betegségében levő hadiözvegyeknek és hadirokkantnak engedélyezett. A HONSz. elsőnöke ezután is hálás köszönetet fejezi ki a polgármester urnak, aki minden alkalmat megragad, hogy a háborúban szerencsétlen áldozatait segítsen. — A megjutalmazottak névsorát ill. közöljük: Czizier Gyuláné, Dénes Ágostonné, Tóth Antalné, Medve Ferencné, Schmid Antalné, Matuszka Dániel, Polacek Józsefné, Kocsák József, Borsovitz Sándorné, Molnár Istvánné, Kostyal István, Oláh Géza, Milos János.

Diphtheria. (Torokgyilk, krup, ronszólo toroklob) egyike volt a legpusztítóbb gyermekbetegségeknek. Ez a hatása a gyógyítói saavójtások alkalmazása óta lényegesen csökkent. Az utóbbi években azonban a diphtheria megbetegedések és halálozások száma ismét fellüdü emelkedést mutat. Ez a megfigyelés késztette a kutatókat arra, hogy a diphtheria megbetegedést megelőző u. n. védő eljárás dolgozzanak ki. Az ezirányú több évi kísérletek siker koronázta s ma már oly módszer birtokában vagyunk amellyel sikerült a védőoltással részesített gyermekek 96—98%-át a diphtheria fertőzés ellen megvédeni, amit a több év óta, több millió gyermekre végrehajtott védőoltások eredményessége bizonyít. c. védőoltásokra, amelyek teljesen veszélytelenek s az oltottakat a diphtheria ellen (a hólyagos himlő elleni oltásokhoz hasonlóan) több éven át megvédik, — a községek figyelmét ezután is felhívjuk, — A városi tisztviselői hivatal,

A gyomor-fájás, gyomornyomás, bélsárgaság, nyakluku erjedés, rossz emésztés, fehér nyelv, kabultság, fűzgás, halvány arcszín, kedvetlenség a természet **Ferenc József** keserűvíz használatával sok esetben elmúlnak. Az orvosi világ a legnagyobb elismeréssel nyilatkozik a magyar **Ferenc József** vízről, mert hatása megbízható és rendkívül enyhe. Kapható gyógyszerárakban, drogeriákban és fűszerüzletekben.

Asztalos műhely gépekkel eladó, vagy külön bérbe kiado teljes felszereléssel. Esetleg a gépek külön is eladók Omilay Károlynál. Lakás érdeklődők is érdeklődhetnek.

Meghívó. A „Salgótarjáni Acélgáryári Tisztá Kaszinó” 1930 évi január hó 25-én, szombaton d. u. 5 órakor tartja XLII-ik közgyűlést, amelyen való szíves megjelenését kéri az Igazgató.

Jelmezeket kölcsön kaphat **Dónásy Viktor** Magyar Divatruházában Salgótarján.

1883/1929. szám.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a budapesti közp. kir. járásbírósnak 1929 évi 22975/2 számú végzése következtében dr. Rójt Alfréd ügyvéd által képviselt Belahny Albert és csal. társai javára 312 P. s jár. erejéig 1929 évi május hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül foglalt és 1310 pengőre becsült következő ingóságok u. m.: italok, tányérmérleg, pohár, pohárszékény, asztalok stb. nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbírósz 1929 évi Pk. 3176 számú végzése folytán 200 pengő tökekövetelés ennek 1929 évi január hó 29 napjától járó 10%-a kamatáit eddig összesen 104 P. 78 fillérben bírállag mar megállapított költségek erejéig. Karacsánjan leendő megtartására **1930. évi január hó 21-ik napjának délutáni 3 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében kérszpénztáris mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is le fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le- és felül foglaltak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t. c. 120 § értelmében ezek javára is erendeltetik.

Salgótarján, 1929. december 10.

Török

kir. bírósági végrehajtó

Jó beszédő képességgel rendelkező urakat varrógép terjesztésére **magas jutalék** mellett felvesz a **Singer Varrógép r. t.** fióküzlete.

Jelentkezni lehet személyesen az üzleti órák alatt.

HELLER DOBOZEMENTHALI.

Hirdessünk:

A MUNKÁ

politikai hetilapban

A „Magyar Cserkész” a Magyar Cserkészszövetségnek Vidovszky Kálmán szerkesztésében megjelenő lapja az új évben is pompás tartalommal jelent meg. Olvassuk a jubileumi számból kiharadt üdvözléseket, Faragó Ede, dr. Molnár Frigyes, Nikodémusz Károly, Schuch Ottó cikkei, Koszter Atya a fiúk népszerű regényírójának új regényét. Találunk levelezési rovatot, emlékeztet Hermann Ottórtól, praktikus cserkészutmutatókat, pályázatokat, bő könyvismertetést és hű beszámolót az egész magyar és külföldi cserkészmozgalom életéről. A lapot Márton Lajos kedves és művészi címlapja díszíti.

Az Országos Hadikölcsön Párt f. hó 7-én tartott első tanácsának ülése többek között foglalkozott a Hágában most folyó jövótéti konferencia, a Magyarországot újabb jövótéti teherrel való megterhelés kérdésében is. A párt, mivel a kormány köteletségének tartja, hogy a hadikölcsöntulajdonosok ügyét minél előbb rendezze, amit egy esetleges újabb jövótéti teher tovább is lehetetlenné tenné, tiltakozik minden újabb ilyen te-

her elviselésére vonatkozó kísérlet ellen. Ezért a párt a következő tóvratot intézte a Hágában Magyarországot képviselő kormányfőlel: gróf Bethlen István Magy. Kir. Miniszterelnök Öngyméltósága Hága. Amikor a magyar állam pénzügyi helyzete mindegyik lehetetlen tette a magyar hadikölcsön károsultak igényeinek kielégítését, kérjük Nagyméltóságodat, hogy minden újabb jövótéti teher elviselésére vonatkozó kísérletet a magyar nemzet összessége nevében, mely Nagyméltóságod mögött áll, visszautasítsa. Ezen nemzetveto munkájához Isten áldását kérjük, Országos Hadikölcsön Párt báró Glaubitz Tivadar elnök. „Az Orsz. Hadikölcsön Párt ismételtén nyomtatékosan felhívja mindazon hadikölcsöntulajdonosokat, akik eddig még nem jelentkeztek, hogy saját érdekében haladéktalanul jelentésk becsatlakozásukat, panaszaikat és sereimkeit választébelyes levélben a központi irodánk, Bp. (V. Bátor u. 10.) Hazafias üdvözléttel: báró Glaubitz Tivadar Orsz. Elnök. F. Fütty Ferenc Orsz. Főtitkár.

Az acélgyári jégpályán mozgalmas az élet. A SSE vezetése, a kinek kezelésbe a jégpálya tartozik, a korcsolyázók szórakoztatására zene napokat fog rendezni a jégben. Az első ilyen zene nap csütörtökön volt. Vasárnap 19-én szintén fog szólni a zene és díját. Ha a jég jó lesz, már d. u. fél 5 óráig.

A „TESZ” salgótarjáni kerületének elnöksége alábbi felhívást bocsájtotta ki a társadalmi egyesületekhez:

Tisztelettel megküldjük dr. József Ferenc királyi herceg öfensége a Társadalmi Egyesületek Szövetségébe való belépésre vonatkozó felhívását.

Ezzel kapcsolatban van szerencsénk közölni, hogy a „Társadalmi Egyesületek” központi vezetése Salgótarján város és a salgótarjáni járás részére közös kerületet létesít és ennek a kerületnek elnökévé és helyettes elnökévé alulirottakat nevezte ki.

Az előbb megszervezett kerületi elnökség utasítást kapott a salgótarjáni kerület megszervezésére. Ennek a köteletségünknek eleget teendő, teljes bizalommal külön is kérjük a T. C.-et, méltóztassák odafigyelni, hogy a vezetés alatt álló egyesület, mint ilyen a „TESZ”-be belépjen, ennek a társadalom, a nemzet és az ország érdekeinek előbbrevető törekvéseit a magáéval tegye és az ezek érdekében kifejtendő ténykedésekben szíves eréllyel közreműködjék.

A központi vezetéstől fogott megbizás alapján egyszerűen tisztelettel kérjük a Salgótarján városba és salgótarjáni járásba tartozó tag egyesületeket, községeket és magánszemélyeket, hogy minden országos kérdésben, de helyi kérdésekben is, a most alakítandó „TESZ” kerület elnökségén keresztül érintkezzenek a központtal.

A kerületi elnökség, a mellékelt felhívásban említett delegáltaktól függetlenül, külön tanácsadó szert fog maga mellé alakítani. De hangoztatjuk, hogy gyűléssel nem akarunk sok időt eltölteni, hanem a megalakítandó helyi választmány mindíg csakis akkor fog szébevitni, ha időszerű dolgok a személyes érintkezést, illetve tárgyalást szükségessé teszik.

A „TESZ” nem kíván az egyes egyesületek különös feladataiba, azaz belső életébe avatkozni, hanem csak olyan ügyek érdekében óhajt a tagjai sorába lépett közületek részére egységes célokat kitűzni egységes irányelveket állítani és közös eljárásokat indítani, amelyek amúgy is minden nemzeti és hazafias alapon álló közületnek közös célját kell, hogy képezzék.

Talán fölöslegesnek tarthatjuk annak hangoztatását, amely egyesület kormány-elnöki székét dr. József Ferenc királyi herceg foglálja el és körje s vezetésben az ország legnagyobbjai csoportosulnak, a célok csak nemesek, magasak és az azok megvalósítására igénybe veendő eszközök csak válogatottak és a legcélszerűbbek lehetnek.

Hánszor tapasztalhattuk már, hogy

az egyének vagy közületek által felállított olyan nagy célokat, amelyek más közületek törekvéseivel is egyeztek, amelyeknek tehát a kivételben erősítésre kellett volna találniuk, még csak megközelíteni sem sikerült, mert az egymástól elszigetelten működő közületek törekvéseiről, illetve egymás működéséről tudomást nem véve, sokszor egymást keresztezve és így gyakran akaratlanul egymást gyöngítve mindegyik külön-külön utakon haladt. Mennyi szellemi és anyagi erő veszett el így eredménytelenül!

Ha a nemzeti és hazafias alapon álló valamennyi közület a „TESZ” tagja volna, ez a visszas állapott megszűnne. A nagy feladatok megoldásában egységesség teremtené meg! Közös erővel megvalósítható célok kitűzésére, a leghasznosabban felhasználható eszközökre és a legeredményesebben követendő eljárásokra nézve mindig a legilletékesebb helyről kaphatnók a kellő irányítást.

Mert ki tagadhatná azt, hogy nagy horderejű célok kijelölésére és az azok elérésére alkalmas eszközök kiválogatására és ajánlására elsősorban azok a legilletékesebbek, akik az ország nagy kérdésein tümemően még a külföldi céljait és a külföldiek az ezek megvalósítására többé kevésbé berkoitlan, avagy titokban használt eszközeit is ismerik. Már pedig ilyen illetékes egyéniségek állanak a Társadalmi Egyesületek Szövetségének az élén. Tehát ilyen egyéniségtől kaphatnák az összes közületek a jó tanácsokat, ha mind a szövetségben egyesülének.

Abban a reményben, hogy a T. C. vezetés alatt álló egyesület a „TESZ” központi elnöksége idemlékelt kérésének készséggel eleget tesz azáltal, hogy belép a „TESZ” Salgótarjáni Kerületébe; kérjük a vezetés alatt álló egyesület belépésének szíves bejelentését, az egyesület által 3 az előadott ügyért lelkesedő egyéniségnek delegálását és az így delegált tagok nevének mielőbbi közlését, valamint az egyesület tagjainak névsorát megküldeni.

Salgótarján, 1929. december hó.

Hazafias üdvözléttel:

Szántay István

„A MUNKÁ” felelős szerkesztője, mint a „TESZ” Salgótarjáni Kerületének elnöke

Prohászka Lajos

áll. polg. fiú és leányiak igazg. mint a „TESZ” Salgótarjáni Kerületének helyettes elnöke.

Műhelyáthelyezés.

Ertesitem a n. é. közönséget, hogy asztalos műhelyemet az „Omilyák Károly”-féle műhelyből a „Tátra-u. 90. szám alá” (a volt Hivatal-féle sodornyűzem helyére) helyeztem. Továbbra is szíves pártfogást kérve vagyok
PATAY LAJOS
asztalos-mester.

Részletre kaphat

TRT. telefongyári és

Philips Rádió

vevőkészüléket,
anód pótlót és
hangosan beszélőt

Hat, tizenkettő és tizennyolc hónapra.

Szántó Sándor

rádió és műszaki kereskedelem
Fő-utca. Salgótarján Telefon 72.

Meghívó. A világháborúban részt vett m. kir. budapesti 41. honvéd gyalog hadosztály elesett hősi bajtársai iránti kegyelet leovására, valamint a hadosztálynek 1918. decemberében történt szerencsés hazatérése emlékére, 1930. január 19-én tartandó összejövetelre a hadosztály törzsenek, valamennyi fegyvernem-beli csapatainak, intézeteinek és pedig: m. kir. szatmári 12. honvéd gyalog ezred, m. kir. nagykanizsai 20. honvéd gyalog ezred, m. kir. décsi 32. honvéd gyalog ezred, m. kir. veszprémi 31. honvéd gyalog ezred, m. kir. veszprém-hajmáskéri 41. honvéd hegyi tüzér osztály, m. kir. veszprém-hajmáskéri 41. honvéd nehéz tüzér ezred, m. kir. veszprém-hajmáskéri 41. honvéd tábori tüzér ezred, m. kir. veszprém-hajmáskéri 141. honvéd tábori tüzér ezred, valamint szervezett szerű egyéb hadosztály közvetlen csapatainak és intézeteinek tisztai, állistai karát és legénységét szívesen lájuk. Az összejövetel lefolyása 1930. január 19-én (vasárnap) 1. Reggel 9 órakor gyűlékezés budapesti, I. Vár, Nándor laknyában a 2/II. zlj. mozhelyiségében. Célja: a) A hadosztály működése a Világháborúbar; kivonatban vázlatva Schay Gusztáv gyalogsági tábornok által. b) Rövid megbeszélés a hadosztály volt tagjainak bajtársi összetartása tárgyában. 2. Dél-élt 11 órakor Istentisztelet a helyorségi Kapisztrán templomban. 3. Az Istentisztelet után a helyorségi Kapisztrán templomban — a hadosztály által kezdeményezett hősök kápolnája helyén — a hadosztály harctéri jelvényével ellátott emléktábla leleplezése és annak megkoszorúzása. 4. Azután kb. 12 órakor rövid bajtársi összejövetel a Szentháromság és Uj-utca sarkán levő „Fehér Galamb” vendéglőben. 5. Este 20 órai kezdettel bajtársi vacsora a Pilseni étteremben (Bpest, 5. Vigadó tér 3.) külön-teremben. 6. Ötözet: a) egyenruhában társasági öltözék, b) polg. ruhában ünneplő (kitüntetteknek a felöltő való viselése kívánatos). — Az összejövetelen résztvenni kívánók szíveskedjenek leve-

lezőlapou rendfokozatuk, volt beosztásuk és jelenlegi címük megjelölése mellett legkésőbbben január 16-ig közölni, hogy a fenti összejövetel mely program pontján kívánnak résztvenni. Cím: volt m. kir. 41. honv. gyalog hadosztály Budapest, VIII. Baross-u. 59. szám, 82. sz. postahivatal, fiókberlet, odrowáci lovag Syni-cwaky György sk. ny. altábornagy, Zala Károly a. k. főhadbírtos. Hadosztály emléknep bizottság végrehajtó szervének tagjai. Schay Gusztáv sk. gyalogsági tábornok. Hadosztály emléknep bizottság elnöke.

1741/1929. szám.

Arverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881: évi LX. t.c. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a vámosmiskolci kir. járásbírósnak 1929 évi 1851/2 számú végzése következtében dr. Reiner Lőrinc ügyvéd által képviselt Srobi János Kózp. Szeszőfde javára 520 P 70 f s ár. erejéig 1929 évi július hó 17-én foganatosított végrehajtás útján lefoglalt és 1442 pengőre becsült következő ingóságok u. m.: italok nyilvános árverésen eladnatk.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1929-ik évi Pk. 4850/2 számú végzése folytán 520 P 70 fillér tökéketelés ennek 1929 évi február hó 17 napjától kezdve 10% kamatai eddig összesen 131 P 74 fillérben bírólag már megállapított költségek erejéig Zagypállván leendő megtartására 1930 évi február hó 3-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében késpénzlezés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén bíráson alul is le fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le- és felül foglaltatnak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t.c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. Salgótarján, 1929. október 11.

Török
kir. bírósi végrehajtó

Nélkülözhetetlen

minden háztartásban

SINGER
VARRÓGÉP
MINDENT VARR, STOPPOL ÉS HÍMEZ
Kedvező feltételek
Alacsony havi részletek
SINGER VARRÓGÉP RÉSZV. TÁRS.

SALGÓTARJÁN

a róm. kath. templom mellett.

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

18. Sz. 19. V.

Őszeneküvők
10 felvonásban.

A tigriskölők
8 fejezetben.

21. kedd

A második asszony
8 felvonásban.

Kis nagyroló
8 felvonásban.

22. szorda

Rod és a szerelem
8 felvonásban.

Óriások 7 felvonás.
23. csütörtök

Cserasszony. Bobby
levizgázik. Samuka.

Kezdete hétköznap este fél 9 órakor, vasár és ünnepnap
délután 3 5, 7 és 9 órakor. Zenepótdíj 10 fillér